

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

regner med, at Danmarks økonomi bliver forværret, hvad enhver, der ikke hedder Morten Lange — måske oven i købet også hr. Morten Lange — må erkende at den vil blive.

Det var overraskende, at SFs talsmand i dag ikke var sikker på, om man skulle have en frihandelsaftale, hvis vi ikke blev medlem af fællesmarkedet. Jeg har læst modstandere af fællesmarkedet, som alle har slået til lyd for, at man skulle lave en frihandelsaftale, og som netop har brugt det, at man ville indgå en frihandelsaftale, som et argument for, at dansk industri ville kunne stå lige så godt.

Jeg synes nok, det var særlig interessant, at det, der blev det ægte alternativ, som hr. Morten Lange kaldte det, det var en nordisk union. Statsministeren og jeg er lige kommet tilbage fra det nordiske statsministermøde, og den udtalelse, der dér blev afgivet enstemmigt af samtlige statsministre og markedsministre, sagde klart, at EF og en nordisk union ikke kan være alternativer. Det er altså lige det modsatte af, hvad hr. Morten Lange mener. Jeg kender heller ingen borgerlige partier, der opfatter det som alternativer. Her har vi altså 3 socialdemokratiske regeringer, som ikke kan se, at det er alternativer.

I forbindelse med spørgsmålet om bureaukratiet var det måske af betydning, at jeg nævnte, hvad regeringen skønner bliver de nyansættelser, man skal have i den danske statsadministration, hvis vi bliver medlem af fællesmarkedet. Vi har, som markedsudvalgets medlemmer vil vide det, indhentet personaleønsker i alle styrelserne, vi har gennemgået dem kritisk, og vi har reduceret ønskerne, således at regeringens bedømmelse nu er, at der vil blive behov for godt 200 nye medarbejdere, hvoraf de ca. 80 er akademikere.

Heri er ikke indregnet toldvæsenets behov. Vi har bedt administrationsdepartementet om, på samme måde som de har gennemgået landbrugsministeriets behov, at gennemgå toldvæsenets behov, og vi regner med, at vi kan afgive foreløbige tal for det specielle behov på toldområdet i løbet af ca. 14 dage. Det vil altså sige inden folkeafstemningen, så man ved, hvad det er; der kan blive tale om. Jeg regner også med, at vi vil have mu-

lighed for at foretage en lignende opgørelse over, hvor mange toldfolk vi skulle have, hvis vi ville lave en frihandelsaftale, hvor der jo skal indgås arrangementer med oprindelsescertifikater og andet. Der vil også være et behov for flere toldere, hvis vi gennemfører en frihandelsaftale.

De administrationsområder, der navnlig får øget personalebehov, er landbrugsministeriet, handelsministeriet og markedssekretariatet.

Jeg skal så vende mig til mindretalsbetænkningen, idet jeg indledningsvis gerne vil takke markedsudvalget for det store arbejde, man har udført, og for den diskussion, vi har haft om alle de mange besvarelser, som regeringen har måttet give markedsudvalgets medlemmer. Jeg vil gerne takke både flertallet for dets betænkning, som jo fuldt og helt bakker regeringens politik op, og mindretallet for dets betænkning, ikke fordi det følger regeringens politik op, men fordi det, i øvrigt velskrevet, giver en række argumenter for, hvorfor en del nejsigere siger nej — det må forstås som SF og de her i folketinget repræsenterede socialdemokrater.

Når jeg vil takke, er det, fordi jeg mener, at vi her har fået en mulighed for allerede i dag at tage fat på nogle af de begrundelser, som mindretallet giver for, at man skal holde sig uden for fællesmarkedet, idet jeg finder, at flere af disse begrundelser bygger på misforståelser og ukendskab til de faktiske forhold. Det vil jeg gerne have lov til at dokumentere.

Mindretallet siger i sin betænkning, at det er helt enig i, at vor tid kræver yderligere internationalt samarbejde, og det var jo på linje med hr. Morten Langes tale. Men nu forstår man på hr. Morten Lange, at der er ikke ret mange, der er værdige til et sådant samarbejde. Vesteuropæerne er ikke værdige, kommunisterne i Italien og i Østeuropa er nogle gamle, konservative, forbenede nogle; så er der næsten ikke andre tilbage end USA og Japan samt u-landene. Jeg ved ikke, om vi dér skal indgå et markeds-samarbejde. Sagen er nemlig den, at Danmarks geografiske beliggenhed har medført og fortsat vil medføre, at et økonomisk, handelsmæssigt samarbejde først og fremmest må foregå med de vesteuropæiske lande, og der er ikke noget alternativ til et sådant handels-